

сребърна монета). Той част хванѣлъ длѣжника си за гърло-то и говорилъ: „заплати ми той частъ дълга ти!“ Другаря-тъ припаднѣлъ на нозѣ-тъ му и молилъ му ся: „потьрпи не много, азъ щѣ ти заплатѣть всичко-то!“ Но заимодавеца-тъ не слушалъ никаквы молбы, заповѣдалъ да турятъ длѣжника въ темницѣ-тъ и да не го пущать, докѣ не заплати всицкый си дългъ.

Нѣкои отъ царскы-тъ слугы, които были свидѣтели на това приключеніе, рассказали на царя за него. Царя-тъ заповѣдалъ да повыкатъ до него безжалостныя слугѣ и казалъ му: „жестокосерде, лошій человекъ! азъ ти простихъ всицкыя ти дългъ, зачтото мя умоли; а ты не рачи да пожалишь другаря си, както пожалихъ азъ тебе“. Царя-тъ ся разгнѣвалъ и прѣдалъ го въ рѣцѣ-тъ на сѣдейскы-тъ служители да го държатъ запрѣтъ, докѣ не заплати всицкыя си дългъ.

Ако желаемъ да получимъ прощеніе отъ Царя небесный въ согрѣшенія-та наши, то трѣбва и ный сами да прощаваме на ближни-тъ си согрѣшенія-та и постѣпки-тъ имъ противу насъ.

ГЛАВА ІІ.

МЫТАРЬ И ФАРИСЕЙ.

На человекы, пълны отъ самонадѣяность, които ся гордятъ со свои-тъ добродѣтели, со свои-тъ святость, и които прѣзиратъ паднѣли-тъ грѣшници, на такыва человекы Иисусъ Христосъ казалъ слѣдующѣ-тъ притчѣ: „Веднажъ двама человекы влѣзли въ църквѣ да ся помолятъ: единый отъ нихъ былъ фарисей, а другой мытарь. Фарисей ся запрѣлъ верѣдѣ църквѣ-тъ и наченѣлъ да ся моли самъ въ себе си слѣдующимъ образомъ: „Боже! благодарѣ Тя, че не сѣмъ като други-тъ человекы, грабители, измамници, сластолюбцы, или, на примѣръ, като тойзи мытарь! Постѣхъ